

aktuelltmagazin

för familjehem

Redigerad

Tema: ADHD

Nr 5 -08/Årgång 25

aktuelltmagazin

utges av

FaCO

Familjevårdens

Centralorganisation,

en ideell organisation som vänder sig till alla som arbetar med barn, ungdomar och vuxna vilka omfattas av insatser från socialtjänsten.

Kansli

FaCO

c/o Barbro Bengtsson

Flygfältsvägen 19 C

691 37 Karlskoga

Fax: 0643-510 35

E-post: mejla@faco.nu

Hemsida: www.faco.nu

Layout och produktion

Annika Nygren

aktuelltmagazin@faco.nu

Prenumerationer

400:-

Ewa Weibull

medlemochprenumerat@faco.nu

Annonser

Annika Nygren

aktuelltmagazin@faco.nu

Annonspriser

Helsida 3500:-

Halvsida 1.800:-

Kvartssida 1000:-

Åttondehissida 600:-

För införande även på hemsidan se

www.faco.nu

Foton

Alla bilder som används i tidningen är illustrationer. Personerna på bilderna har ingen anknytning till artiklarna om det inte särskilt anges.

NÄSTA UTGIVNING

Nummer 1 2009

utkommer i februari

Hej!

Nu har vi juletiden framför oss med önskelistor kilometerlånga från barnen och en högst osäker ekonomi i världen. Den stora frågan jag ställer mig för närvarande är hur det kommer att påverka familjehemsvården framöver? Visst har regeringen utsett särskilda utredare i barnfrågor men frågan är hur stor genomslagskraft dessa utredningar kommer att få? Av alla 349 riksdagsledamöter vi skickade vår enkät till som vi presenterade i förra numret så svarade **tio** (10), dvs ca 2,87 %. (Moderaterna skickade ett brev och talade om att de var tveksamma till hur enkäten skulle kunna tänkas användas och syftet med den.) Jag trodde i min enfald att fler riksdagsledamöter skulle svara för nu är enkäten inte speciellt trovärdig att dra några slutsatser av - förutom att familjehemsplacerade barn **inte** är ett område som är prioriterat. Ett varmt tack vill jag i alla fall rikta till de få som tog sig tid att svara! Längre fram i tidningen så kommer resultatet att presenteras. Vi i styrelsen har tänkt följa upp enkäten och du är varmt välkommen att komma med dina funderingar eller förslag till oss, helst snarast.

Vår servicetelefon går varm, vissa dagar rödhet, och vi beklagar om du som medlem ibland har svårt att komma fram. En tendens vi tydligt märker är att kommunerna allt oftare försöker utnyttja familjehemmens hjärta och pressa arvode och omkostnad samtidigt som man ställer orimligt hårda krav. Redan i dag så kör ett flertal kommuner parallellt med flera familjehem samtidigt för att få det billigaste. Rykten? Nej, tyvärr inte! Även jag och maken har varit utsatta för detta i ett fall under vårkanten.

Varför ska det vara fult att tjäna pengar på att vara familjehem när oftast en behöver vara hemma för att orka och hinna med alla möten? Varför ska man som familjehem ta emot ett barn som behöver skiljas från sina syskon och få optimal uppmärksamhet och stimulans till grundarvode och -omkostnad? Då tycker inte jag att kommunerna fattat någonting! Dessa barn kräver engagemang utöver det vanliga och behöver maximal stimulans för att i bästa fall kunna bryta det negativa sociala arvet och inte själva ska få barn som blir nästa generations familjehemsplaceringar. Jag tror att det bara är vi familjehem som utsätts för att göra ett förbenat gott jobb och då belönas med sänkt(!) arvode för att barnet inte längre är så krävande. Jag har i alla fall aldrig hört talas om någon socialsekreterare eller annan befattningshavare som fått sänkt lön. Har ni?

Oavsett finanskris och allehanda negativa funderingar tänker jag njuta fullt ut av julstök och glittrande barnaögon även i år. Jag hoppas ni gör det samma!

God Jul och Gott Nytt År!

Ylva Gavell Söderström
vice ordförande

Innehåll

Insidan	2
Notiser Rapport	3
Familjehemsvårdskritik väckte folkpartiet	4
Resurs eller assistent?	5
Enkät svar	6
Mamma, vad gör du hela dagarna	8
Tema	9
Jul, jul, strålande jul	12
Tema	14
Vad säger lagen	20
Min berättelse	21
Sverige runt	22

Tillägg till förra numret...

Artikeln "Så kan barn med inlärningsproblem få hjälp redan före skolstart" finns även på www.foraldrakraft.se tillsammans med många andra intressanta artiklar.

...och en rättelse

I förra numret (sid 2, Efterlysning) blev det fel mailadress i notisen som handlade om sjukpenning-sjukbidrag, rätt adress ska vara: barbroengtsson@hotmail.com

Dagens ros

Dagen ros vill jag ge till Åsa som svarar i FaCO:s servicetelefon. Tack för att du orkade lyssna när jag var som deppigast! I dag känns det lättare.

Kram från

Trött familjehemsmamma

Nya ersättningar

På www.faco.nu kan ni läsa om ersättningsnivåerna för 2009 enligt kommunförbundets rekommendationer.

Svar till:

"Lisas familjehemsmamma"

Ingen balansgång kan väl egentligen vara svårare än den att vara förälder. Våra barn behöver olika sorters stöd beroende på vilka personligheter de är. Vi som familjehem tar ju dessutom som uppgift att försöka fylla i alla "svarta hål" som barnet kan tänkas ha efter en barndom som vi inte alla gånger vet så mycket om. Själv har jag många gånger varit frustrerad över att det inte finns något facit att tillgå, att vi själva så lyhört som det går måste försöka bestämma hur gränserna och kraven ska se ut. För att inte tala om alla gånger som jag haft dåligt samvete och tänkt att jag borde ha gjort annorlunda. Sådana gånger har jag i efterhand försökt prata med mina barn om det, frågat hur de upplevde mina beslut. Om de känt sig kränkta har jag bett om ursäkt och erkänt min missbedömning och vi har pratat om hur vi skulle gå vidare. Dock var det inte detta jag i första hand ville förmedla utan något

som jag en gång läste som Bodil Malmsten har skrivit, tyvärr minns jag inte vad boken hette.

Bodil har ju själv varit familjehemsplacerad och hon skrev om hur hon upptäckte sötman i att vara ett offer. Hur hon fick upp ögonen för att folk tyckte synd om henne för att hon var ett fosterbarn och hur härligt det var att kunna glida undan alla möjliga krav och att få så mycket uppmärksamhet genom att spela på denna "tyck-synd-om mig-sträng". Hur det hade hindrat henne från att växa, hur hon identifierat sig själv som ett offer och hur många år som hon kastat bort på att "grotta ner sig" i stället för att göra något med den styrka hon hade. Ända tills en terapeut en dag ställde den, till synes, enkla frågan: Men vad vill du med ditt liv, vad skulle du vilja göra? Hur kan du påverka din situation?

Jag tyckte att det var mycket bra att bli uppmärksam på vilken effekt denna offerfälla kunde få. Det kan ju vara så att Carro håller på med samma sak och i så fall blir hon inte hjälpt av att man lyssnar enbart på hennes version. Jag tycker att du ska stämma träff med familjehemsmamman och berätta hur du upplevde hennes ilska den gången ni träffades första gången. (Jag har tyvärr själv i pressade situationer varit så arg att jag skrikit. Inget som jag är stolt över.)

Prata med henne som den kollega hon är. Fråga hur hon har det, fråga vilka regler de har. Kanske behöver hon ditt stöd. Kanske kan du hälsa på och känna på stämningen där. Regler kan vara ganska olika, tror jag, det viktiga är väl att det finns någon sorts ömsesidig respekt.

Om du fortfarande misstänker att något är fel kontaktar du förstås socialtjänsten som ju har det yttersta ansvaret.

"Inte perfekt"

Familjehemsvårdskritik

väckte

Folkpartiet Liberalerna

”Stödet till utsatta barn får underkänt av fp” står det i söndagens DN 18 oktober 2008, 23 år efter JO:s första skarpa kritik, av familjehemsvården. Det har inte sagnats kritik från vare sig Riksdagens Revisorer eller JO under åren som följt sen dess, 1983, men vem har brytt sig?

Nu gör de vuxna, som befann sig som barn inom vården tidigare, sina röster hörda och folkpartiet vaknar. Idag vet man inte om de insatser som barn och ungdomar får är bra eller rent av skadliga står det i söndagens artikel. Ja, så är det och har varit länge. Vi är många vuxna som reagerat, agerat men utan att hörsammats. Hur har det då varit för barnen? Har de också reagerat och agerat utan att hörsammats? Ja, det vågar jag påstå och jag skäms som vuxen att inte kunnat påverka mer. Ska de också behöva bli vuxna och gå samman innan någon lyssnar på dem?

Som tjänsteman inom familjehemsvården har mitt motto varit att kunna se de placerade barnen i ögonen utan att skämmas och tänka att jag gjort allt kunnat för att ge dem de bästa möjliga förutsättningar som finns i den situation de befinner sig. Jag kan inte säga att jag lyckats, förutsättningarna har inte funnits inom social-

tjänstens ramar. Vad som saknas är pengar, kunskap och förståelse i första hand.

Samhällets syn på samhällets barn har inte förändrats sen fattigvårdens tid. Statusen på barnen är densamma och även på fosterföräldrar generellt sätt. I jämförelse med ex.vis adoptivbarn och adoptivföräldrar som ligger närmast att jämföra med, är skillnaden hissnande.

Är det inte dags att lyfta ansvaret för samhällets barn, både de som befinner sig i familjehem och på institution, från kommunernas axlar utifrån att de inte klarat sin uppgift?

De tjänstemän som ska handlägga barnen behöver även bättre utbildning än vad socialhögskolorna ger idag. I jämförelse med andra yrkeskategorier som arbetar med barn är socionomutbildningen förmodligen den som ger minst utbildning i kunskaper som berör barn.

En yrkesgrupp som i sin vardag arbetar med myndighetsutövning bör ha hög barnkompetens i allmänhet och när det gäller utsatta barn i synnerhet. Barn med speciella behov inom andra områden skola, barnomsorg, sjukvård möts av professionella med utbildning inom respektive område. Så fungerar det inte vanligtvis inom

socialtjänsten. Resultatet blir att även tjänstemän utsätts för onödigt stora påfrestningar, försök och misstag som inte ger optimalt vårdresultat.

Tillsynen måste skärpas snarast står det i artikeln. Länsstyrelserna som har att ansvara för granskningarna känner sig uddlösa har jag förstått. Socialarbetarna själva har ingen lex Sarah som anställda inom sjukvården. Man kan i och för sig även som socialarbetare anmäla sina tillkortakommande i form av lagöverskridande m.m. till Länsstyrelsen. Men konsekvensen av detta kan i sämsta fall bli att man ses som illojal mot sin arbetsgivare och får lämna sin tjänst, vilket händer. SKTF arbetar på en Lex Realia för socialtjänstens anställda som motsvarighet till sjukvårdens Lex Sarah vilket skulle kunna bli en lag i rätt riktning som kunde hjälpa barnen.

Mycket återstår för att barn i familjehem ska få optimal vård och om det tar 23 år för varje parti att vakna efter det att kritik framförts, så återstår en lång väntan för de barn som berörs.

*Yvonne Ahlkvist, Storvreta
Familjehemsförälder och tjänsteman inom familjehemsvården före, men inte efter, länsstyrelserapportering*